

"מאמר דניאל"

לפרשת תצוה

י"ד - ט"ו אדר
שושן פורים

זמני כניסת ויציאת השבת

איזור	כניסת שבת	יציאת שבת	רבינו תם
חיפה	17:14	18:09	18:48
תל אביב	17:16	18:08	18:46
ירושלים	16:59	18:10	18:50
באר שבע	17:17	18:10	18:49

בפרשת תצוה, אם נשים לב, לא מוזכר שמו של משה רבנו בכל הפרשה כולה. ואם נתעמק עוד יותר נשים לב, שפרשת תצוה תמיד מגיעה בסמוך לתאריך פטירתו והולדתו של משה רבנו - ז' באדר. ומה הקשר בין הדברים? מדוע באמת משה רבנו דווקא לא מופיע בפרשה זו ומדוע דווקא נופלת פרשה זו בתאריך הסמוך לז' באדר? משה רבנו הקדוש, ביקש מה' יתברך שיסלח לעם ישראל על חטא העגל. וכזכור הוא אמר לה' "מחני נא מספרך אשר כתבת". ובאמת רואים ששמו של משה לא מופיע בפרשה זאת אך הוא רמוז בה. אם ניקח את שמו של משה בכתוב מלא: משה = מם, שין, הא ונעלים את האותיות הראשונות (משה) בדיוק כמו ששמו נעלם מהפרשה, אז נישאר עם האותיות 'י' 'ן' 'א'. שהם בגימטריה 101 כמספר הפסוקים שיש בפרשה זו. ועוד סיבה מדוע דווקא בפרשה זו משה לא מוזכר בכלל. הרי משה אמר לה' "מחני נא מספרך אשר כתבת" "ספרך" כלומר - ספר כ'. (האות כ' בגימטריה 20), והפרשה ה' 20 בתוך היא פרשת תצוה. ואף על פי שבסוף ה' מחל לבני ישראל בכל זאת משה כבר ביקש מחני נא מספרך אז שהצדיק גוזר ה' מקיים.

"ועשית את מעיל" - חז"ל אומרים שהמעיל מכפר על עוון לשון הרע. והטעם שיבוא דבר שיש בו קול על ידי הפעמונים, ויכפר על דבר שבקול, והוא לשון הרע. ועוד, שהמעיל היה למעלה כפול, לרמוז שצריך לסגור את הפה בשמירה גדולה, וזה גם הרמז שמצד אחד צריך שהפה יעשה קול, כמו הפעמונים, וזה על ידי קול לימוד התורה, אבל גם צריך לשתוק שלא ידבר לשון הרע. ואם יעשה כן, אז ונשמע קולו בבואו אל הקודש, כלומר שיתקבלו תפלותיו.

ובעניין הפעמונים, מספרים שהיה אדם שהיה מחטיא את הרבים, והיה מוכר סרטונים ותמונות לא צנועים. כולם הוכיחו אותו וביקשו ממנו להפסיק "אתה מוכר את הנשמה שלך והעולם הבא בשביל הכסף?" אך הוא נשאר כהרגלו והמשיך בעבודתו בטענה "אני חייב פרנסה..". מחילה תנסו להבין אותי, אני יודע שאומנם זה חטא, אבל אני חייב פרנסה.. כך אמר להם האיש. הלכו לרב גדול וחסיד לבקש עצה, כיצד יוכלו לגרום לאיש הזה להפסיק ולהחטיא את כל האיזור. הרב ביקש שיקראו לו. כאשר הוא הגיע לרב, שאל אותו הרבי "כמה אתה מרוויח?" והאיש השיב "5 אלף רובל". ענה לו הרב "אני מוכן לשלם לך 10 אלף רובל, מחיר כפול.. בשביל עבודה כלשהי כל בוקר לצלצל בפעמון של הכנסייה להעיר את הנוצרים..". האיש השיב לרב "השתגעת? בשביל כסף אני מעיר נוצרים להתפלל בכנסייה? אני לא מוכר את הנשמה שלי בשביל הנוצרים ובשביל שום כסף..." חייך הרב ואמר, תשמע מה שפיר מדבר.. אתה אמרת שאתה לא מוכר את הנשמה שלך ואתה עושה בדיוק אותו דבר בכך שאתה מחטיא את הרבים בסרטנים ותמונות כאלה.... "האיש הבין את טעותו וביקש סליחה מהרב ומכל התושבים, לאט לאט הפסיק והחל בעבודה רגילה והחל לבוא לשיעורים ולהתחזק ולהתקרב לה', וזכה להקים בית כשר ונאמן בישראל..

"דיבורי תפילה אינם כדי שהבורא יוכל לשמוע, אלא כדי לפנות בך מקום שתוכל בו לקבל". (רבי נחמן מברסלב)

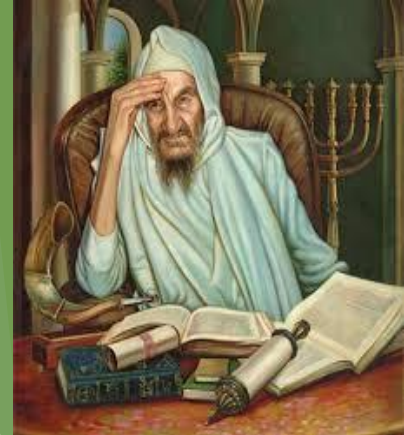
העלון מוקדש לעילוי נשמת

אהרון בן חזלה	נוריה בת נעימה
יעקב בן סעידה	אורלי בת סעידה
ישראל בן נרה	חנה בת זוהרה
נתנאל בן אורלי	קוקב בת אביגיל
יצחק בן רחל	מריום בת פרח
שמעון בן עיישה	גרשון בן רחמה
	חנניה בן אסתר

להקדשות לעילוי נשמת או להבדיל לרפואה / הצלחה ניתן לשלוח הודעה למס' 0523458725 כל תרומה עבור הוצאת העלון תתקבל בברכה לזיכוי הרבים ולהקדשות עבור יקירכם. (ההקדשות לרפואה / הצלחה יופיעו בעמ' האחרון של העלון)

סיפורי מופת על הצדיק הקדוש בבא סאלי

בחבל תאפיללת שבמרוקו לא היו כהנים מצויים, עד שהצדיק הקדוש ר' דוד אבוחצירא זיע"א, הביא כהן מהעיר דיבדו (עיר הכהנים), במיוחד לצורך מצוות פדיון הבן, ומצוות ברכת כהנים, שמו של הכהן היה – רבי אליהו הכהן זצ"ל. רבי דוד אבוחצירא הקדוש, לימד אותו ובמשך הזמן, הפך להיות תמיד – חבר של רבי דוד זיע"א, ולגודל חיבתו והערכתו, נשא רבי דוד את בתו חנה לאישה. בבא סאלי כיבד מאוד את הכהנים, ובמיוחד את הכהנים שהובאו לתאפיללת. ומעשה שישבו לסעוד בבית רבינו ובסוף הסעודה אמר בבא סאלי, שהכהן יברך. כל המסובים הסתכלו זה על זה, מצפים לדעת מיהו הכהן אליו התכוון הבבא סאלי. הצביע בבא סאלי על רבי צבי בן ברוך ריבק, שהיה אורח בלתי מוכר, ובא להתברך על ידי הבבא סאלי.. "הוא כהן" אמר בבא סאלי והצביע על ר' צבי.. כולם השתאו מרוח הקודש של הבבא סאלי הקדוש.. ומעשה נוסף, עם איש שמחלל שבת, שבא לביתו של בבא סאלי לקבל ברכה, וסידנא בבא סאלי סירב לקבלו, אך ששמע בבא סאלי, שאותו אחד הוא מזרע אהרון הכהן, הרשה להכניסו ולכבדו רק בזכות כהונתו. ומעשה היה, שבבא סאלי התבודד, ולא רצה לקבל אדם. כששמע בבא סאלי את שמו, שאלו "האם אתה בנו של ר' בן ציון כהן מצפת?" "כן" ענה האיש. כששמע בבא סאלי את תשובתו החיובית מיד הרשה לו להיכנס לכבוד קדושת כהונתו ולכבוד מור אביו ע"ה.

רבינו הקדוש

רבי נחמן מברסלב זצוק"ל

פעם בעת שישב הצדיק רבי נחמן מברסלב על שולחנו עם קהל חסידיו, אמר לפתע "מי שיש בו עזות כזו, עוד ישב בשולחן זה ויהרהר במחשבות רעות" והוסיף הצדיק ואמר "אינני מתכוון לא לאנשי העיירות צ'רייין, ולא ברסלב, ולא טפליק. (העיר היחידה שלא הזכיר היתה טירויצא). והבינו החסידים, מי הוא אותו האיש, כי היה שם איש אחד מטירויצא, שלא היה לו שלום בית עם אשתו במשך כשנתיים, והעז מצחו והתעקש עם אשתו ולא רצה להשלים עימה.

ותכף קם רבי נחמן מברסלב מהשולחן, ונכנס לחדרו. האיש הנ"ל, קם מיד ממקומו, ועמד בפתח לחדרו של רבי נחמן, והחל לבכות הרבה מאוד. וגם שאר החסידים ביקשו מרבי נחמן שיתפלל עבורו שיזכה לשלום בית. רבי נחמן הסכים לברכו רק כאשר הבטיח האיש שיחזור לביתו וישלים מיד עם אשתו ויפייס אותה. (שיח שרפי קודש א – תקיט).

עוד מספרים על רבינו הקדוש את תלמידו "מה שלומך?" ענה לו התלמיד "די טוב." אמר לו רבינו "בתשובתך נראה כי אינך מתחזק ומתחדש כל יום ובכל רגע בעבודת ה' שלך.. כי אם היית מתחזק בעבודת ה' שלך, היה עובר עליך מה שעובר כדרך הירידות והעליות שיש לעוסקים בעבודת ה' והיה ליבך נשבר ומבקש עצה לנפשך להתחזק בעבודת ה'.

"בצור ירום"

ביאורים מספר התניא

מאת הרב יורם מיכאל אברג'ל זצוק"ל

ולכן אף על פי שיש חכמה בגויים, יש להם קצת הנהגות וכו', אבל נאמר "ואבדיל אתכן מן העמים להיות לי". (ויקרא כ'). אחד הפירושים של הפסוק הוא שאין לחקות אותם. הגיע יום החג שלהם - אל תחגוג איתם, יש להם כנסיה - אל תכנס לכנסיה שלהם, אם נכנסת לשם, תמיד באותו יום בשנה תצום. כיוון שאותו יום אתה ציערת את ה' וקיימת בעצמך מה שכתוב "ואותי השלכת אחרי גוך" (מלכים א' יד). כמו שאמר מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל בשו"ת יחוה דעת (חלק ד' סימן מה) וכמבואר בספר חסידים שהביא הרב שם. כשהאדמור הזקן הגחע למאסר החוקר שאל אותו עשרים ושתיים שאלות. אמר לו החוקר, אם תענה על כל השאלות האלה נשחרר אותך. ואם לא תענה עליהם, אתה תשב פה עד סוף ימך. על עשרים שאלות הוא ענה בעל פה תשובות מדוייקות בתכלית הדיוק. על שאלה עשרים ואחת, הוא ביקש לענות בכתב. הוא כתב להם תשובה ארוכה והם הבינו אותה טוב מאוד. על שאלה עשרים ושתיים, הוא לא ענה אלא רק חייך. השאלה היתה - למה כתבת בספרך כשהאומות באים מהשלוש קליפות הטמאות ואין בהם טוב בכלל? אתה יכול לראות בעצמך את כל מה שעשינו, בנינו גשרים וכו'.. הרב כאמור חייך, אחר כך החוקר לקח אותו לחדר צדדי ואמר לו "תגיד רק לי באוזן. לא ייצא לך מזה שום נזק.. " אמר לו "לא מספיק שאני שתקתי, האם אתה רוצה שאני אסביר לך את האמת של הדברים? אתה לא תעמוד כאן יותר, אני פשוט רוצה להאריך את ימך, אם היית יודע מה הפירוש של הדברים לא היית רוצה לחיות.. לכן אני מקל עליך..."

מין הקדוש הרב עובדיה יוסף צוק"ל

"כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא"

□ מעיקר הדין, אין חיוב ללבוש טלית קטן במשך כל היום, מכל מקום ראוי ונכון מאוד שכל אדם ישתדל לקיים מצוה יקרה וחשובה זו, השקולה כנגד כל המצוות, וללבוש טלית קטן תחת בגדיו במשך כל היום. ונכון לחנך גם את הקטנים במצוה יקרה זו החל מגיע שש ולמעלה, ולהלבישם טלית קטן, "וחנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה". (יחו"ד ח/ד, ב).

□ מעיקר הדין, אין חובה לבדוק הציציות בכל פעם קודם שמתעטף בטלית, ורק ממידת חסידות, נכון לבדוק קודם הברכה, אם יש לו פנאי לכך. (יחו"ד ח/ו, א). ואם חושש שמחמת בדיקת הציציות יפסיד תפילה בציבור, או שיצטרך לדלג דבר מהתפילה, לא יבדוק הציציות כלל, ואפילו מידת חסידות אין בזה. וכן אם הצניע הטלית במקום שמור, אין צריך לבדוק הציציות קודם הברכה כלל. (הליכ"ע ח/א עמ' ב).

□ בחורים שהגיעו לכלל מצוות, אף על פי שאינם נשואים, המנהג פשוט אצל הספרדים ועדות המזרח, להתעטף בטלית גדול בתפילת שחרית. ואפילו אם יש להם טלית קטן תחת בגדיהם, וכן ראוי לנהוג. ונכון להנהיג כן גם לקטנים שהגיעו לחינוך, שיודעים להתעטף בציצית שיהיה עליהם טלית גדול בתפילת שחרית, אף על פי שיש להם טלית קטן עליהם. (יחו"ד ח/ד, ב).

□ הנכנס להתרחץ באמבטייה או בבית המרחץ, כשיוצא צריך שיטול ידיו, אך אינו צריך ליטול ידיו ג' פעמים כדין יוצא מבית הכסא, אלא די לו בנטילה פעם אחת, ואפילו מן הברז בלא כלי, שאינו אלא מפני נדנוד רוח רעה. והוא הדין למי שנכנס לטבול בבית הטבילה, והנכנס לבית המרחץ ליטול משם איזה חפץ, או לצורך אחר, ולא התרחץ שם, מן הדין אינו צריך נטילת ידיים. והמחמיר ליטול ידיו, תבוא עליו ברכה. אבל הנכנס לאמבטייה ליטול חפץ או לצורך אחר, אינו צריך ליטול ידיו כלל אפילו ממידת חסידות. והנכנס לבית הכסא ליטול משם חפץ, וכדומה, צריך ליטול ידיו. (יבי"א ח/ג א, א - יחו"ד ח/ג, א).

סיפורי הבעל שם טוב הקדוש

מדוע ר' יצחק לא הצליח להירדם בלילה?

בכל לילה, בשעה שהיה רבי יצחק קורא קריאת שמע שעל המיטה ואומר "בידך אפקיד רוחי" (תהלים לא ו), היה נרדם מיד. פעם אחת אמר את הפסוק ולא נרדם, ידע כי עשה איזה חטא, ובשל כך אין רוצים לקבל את נשמתו בשמים עד שיעשה תשובה. בדק ר' יצחק ולא מצא בעצמו שום חטא. עד שנזכר, שישב במסיבת לצים שעשו ליצנות וצחוק ודיברו על הבעל שם טוב דברים רעים מתוך קינאה. הוא ישב ביניהם ולא מחה כנגדם. מיד עמד ממיטתו וציווה לעגלון שלו שיקשור את מחילתו של הבעל שם טוב הקדוש. מז'בוז' לבקש את מחילתו של הבעל שם טוב הקדוש. מעולם לא ראו ר' יצחק והבעל שם טוב זה את זה, ובמז'בוז' לא הכיר איש את ר' יצחק.

בשעת תפילת שחרית הלך ר' יצחק אל בית מדרשו של הבעל שם טוב הקדוש, והחל להתפלל באחת מהפינות מבלי שאיש מכיר אותו. באותו היום הוציאו ספר תורה לקרוא בו. והינה, אף שלא נפגשו מעולם, קרא הבעל שם טוב הקדוש לר' יצחק לעלות לתורה. וכך קרא: "יעמוד מורנו ורבונו ר' יצחק בן ר' יוסף."

ר' יצחק התפלא מהיכן מכיר הבעל שם טוב את שמו ושם אביו? אחר כך, כשבירכו זה את זה בברכת "שלום עליכם" אמר לו הבעל שם טוב: "שלום עליכם מורי ורבי. אתה התלוצצת עליי - הבעל שם טוב ונסעת דרך כה רבה. ובכן, הבעל שם טוב מוחל לך בלב שלם." רואים עד כמה קדושה ורוח הקודש יש לבעל שם טוב הקדוש, שאפילו לא הכיר אותו ומעולם לא ראה אותו, הרגיש בהכל מרחוק, ואפילו הסכים למחול ולסלוח לאותו יהודי, פשוט לאהוב כל יהודי...

עצות ודברי קודש מפי הרב הקדוש רבי יורם מיכאל אברג'ל צוק"ל

"אשת חיל עטרת בעלה" – מאחורי כל איש מצליח עומדת אישה טובה אשת חיל שמרוממת ומגדלת אותו ושומרת עליו.

"תדון לכף זכות" – בשמיים מסתכלים עליך ודנים אותך כמו שאתה דן אחרים. ובגלל זה תשתדל לדון כל אדם לכף זכות כי הקב"ה אינו חפץ לחייב שום בריה והוא שוכן בקרב מי שדומה לו.

"אכלת אותה או לא?" השמירה על היהודי באה בזכות שהוא שומר על קדושת המאכלים וקדושת היסוד.

"אהבת נצח" – אף פעם אל תפסול אנשים בגלל חסרון כזה או אחר, כיוון שאף אחד לא ברא את עצמו וכשתזכור שהכל מאיתו יתברך, תתמלא אהבה לכל יהודי באשר הוא.

היו קבוצה של שוודים שתמיד היה להם חלום – לשדוד את בן המלך. לבן המלך היה תחביב קבוע ללכת ליער לצוד. והשוודים התכוננו לשעת הכושר, לתפוס את בן המלך, לשדוד אותו ביער ואחר כך גם להרוג אותו על מנת שלא יגלה לאביו המלך והוא ימצא אותם ויהרגם. וכך היה, בן המלך הגיע ליער והחל לצוד. לפתע התנפלו עליו קבוצת השוודים. לאחר מכן החליטו להרוג אותו כדי להעלים את הראיות ושלא יספר לאביו המלך. אך בקבוצת השוודים היה שודד רחמן, עם לב טוב ומידות טובות. כאב לו על המלך, הרי הוא נזכר שהמלך היה ללא ילדים וחיכה לילד הזה שנים רבות. הוא ריחם על המלך, הלב שלו לא נתן לו לעשות זאת.

הוא חשב איך להציל את הבן של המלך מפני חבריו השוודים האכזריים. הוא פנה לחבריו השוודים ואמר "מדוע נלכך כולנו בדם את ידינו? תנו לי להרוג אותו ואקח סכום גדול מהגניבה". וכך היה, הם שיחררו את בן המלך יחד עם השודד כדי שיהרוג אותו והם בנתיים החלו לספור ולחלק את השלל ששדדו. אך השודד הרחמן לא היה מסוגל להרוג באמת את בן המלך. הוא שיחרר אותו לחופשי מבלי לספר על כך לחבריו. אך כאשר בן המלך חזר לבית הוא החל לבכות ולספר לאביו על קבוצת השוודים ביער. הוא זכר את פני האיש ששיחרר אותו. כאשר הגיע המלך ליער וחיפש אנשים בסביבה, הצביע הילד הקטן של המלך על השודד הרחמן "זה אחד מהשוודים שגנבו ממני את הכסף". אמר הבן הקטן לאביו. המלך לא חשב פעמים, מיד השוטרים אזקו את ידיו של השודד ולקחו אותו לכיכר העיר למשפט מוות. כאשר השודד הרחמן התקדם לכיוון הכיכר, הוא בכה ומלמל "אוי הלב...הלב...". המלך שמע על כך וצעק "איך אתה צועק ובוכה על הלב שלך? אין לך לב! תצעק על הרגליים שעשו עבירה, תצעק על הידיים שעשו עבירה אבל לא על הלב. אך השודד הרחמן הסתכל על המלך ואמר "לא אדוני המלך, אני לא בוכה על הרגליים והידיים, אני בוכה על הלב. על הלב הרחמן שריחם עליך ועל כן הצלתי את הבן שלך מהשוודים האחרים שרצו להרוג אותו. העדפתי להסתכן ולהגיד להם שאני הורג אותו, והעיקר שהוא יחזור אליך בריא ושלם. המלך כל כך ראה את המידות הטובות והטוב לב של השודד הרחמן ועל אף שהיה שודד שיחרר אותו לחופשי. מאז אותו שודד הלך בדרכים ישרות ועזב את מעשי הגניבה.

העלון מוקדש להצלחת

מור אבי אוריאל בן ציפורה
מרת אימי ויויאן בת נוריה
עזרא (עוז) בן נאוה
גיא גואטה
אליעד אליהו בן אריאלה
אלעזר בן כוכבה

העלון מוקדש להצלחת וברכה של אשתי
היקרה שילת בת רבקה רחל

מוקדש גם להצלחת כלל התורמים בעילום
שם

על לב טוב של האדם יש סיפור נוסף, שלאדם יש לב טוב, הוא לעולם לא מפסיד מכך.

מספרים על מלך אכזר ורע מעללים שהיה מוציא להורג כל אדם שעשה עבורו טעות. ולכן אף אחד כבר לא רצה לשרת את המלך כי הסיכון היה גדול מאוד. וכך בעצם כל המשרתים של המלך היו עושים טעויות וכל שבוע היו מוציאים להורג עוד משרת של המלך.

היה יהודי צדיק שלא היתה לו פרנסה, הוא חשב אולי לעבוד אצל המלך, כי המלך היה משלם סכום טוב שהיה מספיק לשנה שלמה. אשתו פחדה, פחד גדול עברו, וביקשה ממנו שיחשוב על עבודה אחרת, כי מסוכן מאוד לעבוד שם והיא לא מוכנה שיקח סיכון עבור שום סכום כסף שבעולם. אך היהודי הצדיק בטח בה' יתברך והחליט ללכת לעבוד אצל המלך. מה יהיה הסוף של הסיפור? את זה נגלה בשבוע הבא..

"כל המזכה את הרבים אין

חטא בא על ידו"

להקדשות וסיוע בזיכוי הרבים ולקבלת העלון

שלחו הודעה למס' 0523458725

"כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו"

תודה רבה לשלומי חמרה

דפוס
צבעים אמיתיים